

Liturgie slova – 5. neděle v mezidobí

1. čtení - Iz 6,1-2a.3-8

Toho roku, kdy zemřel král Uzijáh, viděl jsem sedět Pána na vysokém a vznešeném trůnu, lem jeho (roucha) naplňoval svatyni. Nad ním se vznášeli serafové. Jeden volal na druhého: "Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy." Čepy prahů se chvěly tímto voláním a dům se naplnil dýmem. Tu jsem zvolal: "Běda mně, je se mnou konec! Vždyť jsem člověk nečistých rtů, mezi lidem nečistých rtů bydlím, a krále, Hospodina zástupů, jsem viděl svými očima!"

Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů, v ruce měl rozžhavený kámen, který vzal kleštěmi z oltáře. (Tím) se dotkl mých úst a řekl: "Hle, dotklo se to tvých úst, zmizela tvá vina, smyt je tvůj hřích!" Pak jsem slyšel hlas Páně, jak praví: "Koho mám poslat, kdo nám půjde?" Řekl jsem: "Zde jsem, mne pošli!"

2. čtení - 1 Kor 15,1-11

Chci vám, (bratři a sestry), vyložit radostnou zvěst, kterou jsem vám už hlásal. Vy jste ji přijali a jste v tom pevní. Ona vás vede ke spáse, když se jí držíte přesně tak, jak jsem vám to kázal; jinak jste uvěřili nadarmo. Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou – většina z nich dosud žije, někteří však už zesnuli. Potom se zjevil Jakobovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdce. Ano, já jsem nejmenší z apoštolů; nejsem ani hoden, abych byl nazýván apoštolem, protože jsem pronásledoval Boží církev. Ale Boží milostí jsem to, co jsem, a jeho milost, kterou mi udělil, nezůstala ležet ladem. Ano, pracoval jsem do únavy daleko více než všichni ostatní. Vlastně ne já, nýbrž Boží milost se mnou. Ale ať už já, nebo oni: tak to kážeme a tak jste v to uvěřili.

Evangelium - Lk 5,1-11

Když Ježíš stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo. Tu spatřil u břehu stát dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a prali sítě. Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby trochu odrazil od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: "Zajeď na hlubinu a spusťte síť k lovení!" Šimon mu odpověděl: "Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím síť." Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb, že se jim síť téměř trhaly. Dali znamení společníkům v druhé lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti přijeli. Naplnili obě lodě, až se potápěly. Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: "Pane, odejdi ode mě: jsem člověk hříšný!" Zmocnil se ho totiž úžas – a také všech jeho společníků – nad tím lovením ryb, které chytili; stejně i Zebedeových synů Jakuba a Jana, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: "Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi." Přirazili s loďmi k zemi, nechali všeho a šli za ním.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

Pondělí 5. 2. (Gn 1,1-19; Mk 6,53-56)

Příroda – Boží stvoření – mne dnes zve k chvále, k chvále Boha za dokonalost jeho stvoření, k chvále za to, že všechnu tu krásu kolem nás učinil pro člověka.

Úterý 6. 2. (Gn 1,20 – 2,4a; Mk 7,1-13)

Bůh mne stvořil – jako muže či ženu – ke svému obrazu. A všechno, co Bůh udělal (včetně člověka), bylo velmi dobré. Po věřejší chvále za přírodu mohu dnes chválit Pána za stvoření své i všech lidí kolem mne.

Středa 7. 2. (Gn 2,4b-9.15-17; Mk 7,14-23)

Bůh mne stvořil – jako muže či ženu – ke svému obrazu. A všechno, co Bůh udělal (včetně člověka), bylo velmi dobré. Po věřejší chvále za přírodu mohu dnes chválit Pána za stvoření své i všech lidí kolem mne.

Čtvrtek 8. 2. (Gn 2,18-25; Mk 7,24-30)

Druhá zpráva (1. knihy Mojžíšovy) o stvoření člověka ukazuje Hospodina jako toho, který se stará o člověka, a pro něj tvoří vše ostatní. Vnímám ve svém obyčejném, každodenním životě tuto Boží starostlivost a péči? Člověk je Božím obrazem i v potřebě milovat druhého a být druhým milován. Láska se potřebuje sdílet. Komu a jak ji mohu dnes projevovat?

Pátek 9. 2. (Gn 3,1-8; Mk 7,31-37)

Nedůvěra vůči Bohu vedla člověka k neuposlechnutí Božského příkazu, k neposlušnosti. Jak je tomu u mne – opravdu Mu důvěřuji ve všech okolnostech svého života?

Sobota 10. 2. (Gn 3,9-24; Mk 8,1-10)

Následky hříchu jsou pro člověka zničující. Přesto však Bůh nad ním neláme hůl a připravuje cestu ke spáse. Hůl neláme ani nade mnou, ale nabízí mi každý den své odpuštění a smíření.